

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Adgang for Forpagtere af sønderjyske Landejendomme til ogsaa at kunne opnaa Lempelser i Henhold til nærværende Lov, har Finansministeren udtalt, at han, jfr. ogsaa en Udtalelse i den Betænkning, der vedrørende nærværende Lov blev afgivet af Udvalget den 31. Marts 1936, vil imødekomme saadanne Begæringer om Lempelser fra Forpagtere med *langvarige* Kontrakter.

Et *Mindretal* (Brorsen, Jørgen Gram og Simonsen) anerkender, at de i Loven fastlagte Lempelser har været til Gavn for hele det sønderjyske Erhvervsliv, og anbefaler derfor Lovforslaget til Vedtagelse.

Mindretallet kunde dog i Overensstemmelse med den fra de sønderjyske Landbo- og Husmandsforeninger foreliggende Henvendelse have ønsket, at Loven var blevet forlænget med 5 i Stedet for med 2 Aar.

En saadan Forlængelse vilde have givet tryggere Arbejdsvilkaar for dem, der falder ind under Loven. Mindretallet udtaler sin Tilfredshed med, at Finansministeren har erklæret sig villig til, hvor Omstændighederne taler derfor, at rykke Skæringsdagen for ny tilkomne Ejere frem til 1. April 1936, ligesom der er givet Tilsagn om, at Forpagtere faar Adgang til paa ny at indsende Andragende om at komme ind under Loven.

Mindretallet forventer, at Bevillingsmyndighederne i begge Henseender vil vise den fornødne Forstaaelse og Imødekommenhed.

Mindretallet maa beklage, at det ikke har været muligt at opnaa nogen Indrømmelse med Henblik paa Ønsket om en Bemyndigelse til i visse Tilfælde at nedsætte Beregningsgrundlaget for Rentelettelsen med indtil 10 pCt., og det maa endvidere betegnes som Mangel paa Ligestilling, at Kautionerne for Realkreditlaan ikke kan bortfalde, naar Forholdet er det, at den solidariske Hæftelse over for Hypoteklaanefonden, hvor der for den enkelte var større Risiko, i Realiteten er annulleret.

Over for en af Ministeren til Udvalget

fremSAT Udtalelse om, at Staten formentlig efter de i Lovforslaget nævnte 2 Aar maatte gaa i Gang med Afvikling af de særlige sønderjyske Lovforanstaltninger, ønsker Mindretallet at udtale, at i de Egne i de sønderjyske Landsdele, hvor det sønderjyske Erhvervsliv og da særlig Landbruget er bragt paa Højde med det øvrige Lands, ligger Gældsprocenten meget højt, og at Staten i adskillige Tilfælde staar som Kreditor ud over de f. Eks. i Saneringsloven nævnte 110 pCt. af Panteværdien, hvilket Forhold efter Mindretallets Mening maa reguleres.

I andre Tilfælde, hvor Driftsomlægningen kun er i sin Paabegyndelse, vil der kræves betydelig Kapitalindsats og dermed større Gældsstiftelse, da Sparemidler kun i meget ringe Grad er til Raadighed i selve Landsdelen.

Mindretallet maa derfor henstille, at disse og beslægtede Forhold tages op til alvorlig Overvejelse og Løsning senest ved nærværende Lovs Udløb.

Et *andet Mindretal* (Petersen [Røj], Prieme og A. Svensson) anerkender, at de i Loven fastlagte Lempelser har været til Gavn for hele det sønderjyske Erhvervsliv og anbefaler derfor Lovforslaget til Vedtagelse. Mindretallet kunde dog i Overensstemmelse med den fra de sønderjyske Landbo- og Husmandsforeninger foreliggende Henvendelse have ønsket, at Loven var blevet forlænget med 5 i Stedet for med 2 Aar. En saadan Forlængelse vilde have givet tryggere Arbejdsvilkaar for dem, der falder ind under Loven.

Mindretallet udtaler sin Tilfredshed med, at Finansministeren har erklæret sig villig til, hvor Omstændighederne taler for det, at rykke Skæringsdagen for ny tilkomne Ejere frem til 1. April 1936, ligesom der er givet Tilsagn om, at Forpagtere faar Adgang til paa ny at indsende Andragende om at komme ind under Loven. Mindretallet forventer, at Bevillingsmyndighederne i begge Henseender vil vise den fornødne Forstaaelse og Imødekommenhed.

Mindretallet maa beklage, at det ikke